

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 3T/6/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616010013
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5616010013.3

Rozhodnutie

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Silviou Lesňákovou v trestnej veci obžalovaného O. D. na hlavnom pojednávaní dňa 16. novembra 2016 v Liptovskom Mikuláši, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n ý:

O.E. D. X. U. K. B. W., nar. X. X. XXXX K. G., trvale bytom I., okres G., prechodne bytom F. XX/XX, okres K. E. J., toho času v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Prešov, oddelenie výkonu trestu s miestom výkonu služby v Sabinove,

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

hoci mu jeho vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10P/181/2009-61 zo dňa 4. 2. 2010, právoplatný dňa 14. 4. 2010 a vykonateľný dňa 29. 3. 2010, bol zaviazaný platiť mesačné výživné na svojho syna O. D., nar. XX. X. XXXX, vo výške 83,- Eur mesačne, vždy do 15-teho dňa príslušného mesiaca vopred k rukám matky A. D., trvale bytom B. Č.. XXX, okres P. A., od júla 2011 do 13. 10. 2015, kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody, túto svoju povinnosť úmyselne v Brestove, okres Humenné ani inde neplnil, okrem mesiaca august 2013, kedy zaplatil 100,- Eur, na výživné neprispieval, nehľadal si trvalý zdroj príjmu, nemal záujem sa dlhodobo zamestnať, čím za uvedené obdobie na výživnom dlhuje 4.133,- Eur,
t e d a

úmyselne najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,
č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona (§ 138 písm. b/ Trestného zákona).

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 a § 42 ods.1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 4 s použitím § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného z a r a d' u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd r u š í výrok o treste rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 2T/20/2016-74 zo dňa 24. 2. 2016, právoplatný dňa 24. 2. 2016, ktorým mu bol podľa § 348 ods. 1, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorkou Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš bola dňa 19. 1. 2016 na Okresný súd Liptovský Mikuláš na O. D. podaná obžaloba pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona (§ 138 písm. b/ Trestného zákona), pre skutok uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný O. D. na hlavnom pojednávaní urobil v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a odpovedal kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku,

- či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
- či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona (§ 138 písm. b/ Trestného zákona),
- či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za prečin jemu kladený za vinu,
- či sa obžalovaný priznal dobrovoľne a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona (§ 138 písm. b/ Trestného zákona).

Prokurátorka navrhla neprijat' vyhlásenie obžalovaného s poukazom na špecifickosť trestného činu, ako aj záujem obžalovaného zaplatiť dlžné výživné. Obžalovaný aj svedkyňa sa na hlavnom pojednávaní zhodne vyjadrili, že k zaplateniu výživného nedošlo ani čiastočne (okrem sumy 100,- Eur v auguste 2013, ktorej úhrada bola zohľadnená už pri podaní obžaloby), pričom obžalovaný v páchaní trestnej činnosti pokračoval do dňa 13. 10. 2015, kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody v inej trestnej veci, ktorý vykonáva doposiaľ, čím u neho došlo k vzniku objektívnej prekážky riadne a včas si plniť svoju výživovacu povinnosť. V prípravnom konaní bol vypočutý dňa 2. 12. 2015, teda mal riadnu možnosť sa vyjadríť ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a od uvedenej doby sa skutkové okolnosti nezmenili. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou skutku ako prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, keď k jeho páchaniu dochádzalo po dlhší čas, t. j. od júla 2011 do 13. 10. 2015. Súd preto nezistil žiaden dôvod, ktorý by bránil prijatiu vyhlásenia obžalovaného O. D. o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ako aj prijatiu jeho vyhlásenia podľa § 333 ods. 3 Trestného poriadku, ktoré na hlavnom pojednávaní prijal a uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona (§ 138 písm. b/ Trestného zákona). Dokazovanie o vine v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, súd preto už nevykonával a vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Z odpisu registra trestov mal súd preukázané, že obžalovaný O. D. bol doposiaľ 11-krát súdne trestaný a právoplatne odsúdený za trestnú činnosť rôzneho, prevažne majetkového charakteru. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Humenné č. k. 2T/20/2016-74 zo dňa 24. 2. 2016, právoplatný dňa 24. 2. 2016, za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 2Nt 38/2016-21 zo dňa 24. 5. 2016 súd zmenil spôsob výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10T/108/2014 zo dňa 27. 3. 2015 a rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/20/2016 zo dňa 24. 2. 2016 tak, že tieto vykoná v ústave s minimálnym stupňom stráženia.

Priestupkovo bol v období rokov 2012-2014 postihnutý 6-krát, a to za priestupky na úseku cestnej premávky. Z lustrácie v databáze konaní na súdoch v SR vyplýva 8 trestných konaní vedených proti obžalovanému, ktoré okrem tohto konania, sú právoplatne skončené. Aktuálne sa proti nemu nevedie žiadne trestné stíhanie. Obžalovaný je od 13. 10. 2015 vo výkone trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10T/108/2014 s predpokladaným ukončením trestu dňa 13. 1. 2017. Z hodnotiacej správy ÚVV a ÚVTOS Prešov vyplýva, že povinnosti vyplývajúce zo zákona a z ústavného poriadku si plní, neprejavuje sa negatívne, voľný čas trávi sledovaním TV, vychádzkami, čítaním, spoločenskými hrami, účasťou na prednáškach. Udržiava kontakt s rodinou cez korešpondenciu, balíkmi a návštevami. Ústav poukázal na jeho kladný prístup k zvereným úlohám a pracovným povinnostiam. V dôsledku zmeny diferenciácie výkonu trestu bol dňa 7. 6. 2016 premiestnený z ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová do ÚVTOS Prešov s miestom výkonu Sabinov. Pracovne zaradený nebol, avšak vyživovaciu povinnosť nahlásil. Disciplinárne odmenený bol raz a disciplinárne potrestaný bol taktiež raz.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere na jeden rok až päť rokov. Súd zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. l/ Trestného zákona, a to že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval. Zároveň prihliadol na to, že obžalovaný bol už opakovane za trestný čin odsúdený, ako aj to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, čo v zmysle § 37 písm. h/ a písm. m/ Trestného zákona vyhodnotil ako dve prítiažujúce okolnosti. V súlade s ustanovením § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona pri prevažujúcom pomere prítiažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby, podľa ktorej sa trest ukladá, zvyšuje o 1/3-inu, t. j. po úprave základnej trestnej sadzby možno ukladať trest v rozpätí od 2 rokov a 4 mesiacov až do 5 rokov.

Obžalovaný spáchal prejednávany skutok skôr, ako bol dňa 24. 2. 2016 vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Humenné č. k. 2T/20/2016-74 zo dňa 24. 2. 2016, za iný jeho trestný čin, preto v súlade s ustanovením § 42 ods. 1 Trestného zákona ukladal súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona ukladal trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin zo zbiehajúcich sa trestných činov najprísnejšie trestný, ktorým v tomto konkrétnom prípade je prečin zanedbania povinnej výživy). Zároveň bol zrušený výrok o treste uvedeného rozsudku, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Keďže obžalovaný začal s páchaním úmyselného trestného činu a v jeho páchaní aj pokračoval v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uznesením Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8 Pp 117/2009 zo dňa 25. 1. 2010 určenej na 3 roky, tiež súd prihliadal na zásadu, že súhrnný trest nesmie byť miernejší, než trest uložený skorším rozsudkom, preto mu

uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý vymeral na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby. Z lustrácií je nepochybné, že obžalovaný je osobou, ktorá sa opakovane dostáva do rozporu so zákonom nielen v priestupkovej, ale aj v trestnoprávnej rovine, kde sa dopúšťa trestnej činnosti prevažne majetkového charakteru. Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu však prihliadol nielen na osobu páchatel'a a jeho kriminálnu minulosť, ale aj na možnosť nápravy obžalovaného do budúcnosti, keď prihliadol aj na doterajšie správanie obžalovaného vo výkone trestu, majúc za to, že uložený trest vo výmere 2 roky a 4 mesiace je primeraný a dostatočný, na to, aby splnil nielen účel generálnej prevencie, ale aj individuálnej a obžalovanému nielen zabránil v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale tiež vytvoril podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Podľa názoru súdu nie je namieste argumentácia obhajoby uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Tdo/54/2011 z 29. 11. 2011, ktoré sa vzťahuje na otázku naplnenia zákonných znakov prečinu zanedbania povinnej výživy, ku ktorého dokonaniu dôjde okamihom naplnenia týchto zákonných znakov (páchatel' najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní vyživovaciu povinnosť), preto uvedené rozhodnutie nemá vplyv na posúdenie splnenia podmienok pre uloženie súhrnného trestu v tomto prípade, keď jedným zo zbíhajúcich sa trestných činov je práve prečin zanedbania povinnej výživy. Prečin zanedbania povinnej výživy je pokračovacím, trvácim trestným činom s prvkami hromadného trestného činu, a za čas jeho spáchania sa považuje čas (moment) ukončenia trestného činu, teda okamih, kedy bol ukončený jeho posledný útok, resp. čiastkový čin. Pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy je moment pokračovania upravený odlišne v zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa. Je zrejmé, že obžalovaný v jeho páchaní pokračoval aj po tom, ako svojím konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy (teda svoju vyživovaciu povinnosť neplnil dlhšie ako tri mesiace v období dvoch rokov a v jej neplnení naďalej pokračoval) a v tomto konkrétnom prípade k ukončeniu jeho páchania došlo dňom 13. 10. 2015, teda boli splnené podmienky na uloženie súhrnného trestu odňatia slobody vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Humenné, keďže skutok obžalovaný spáchal skôr, ako bol dňa 24. 2. 2016 vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin.

Hoci boli formálne splnené podmienky pre zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, bolo preukázané, že 7. 6. 2016 bol obžalovaný premiestnený na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia do oddelenia v Sabinove v dôsledku zmeny diferenciacie výkonu trestu súdom. Miestom výkonu trestu bližším k miestu bydliska príbuzných je tiež predpoklad ich priaznivého vplyvu na obžalovaného a na podmienky tohto ústavu sa dobre adaptoval, preto zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia bude možnosť jeho nápravy lepšie zaručená.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať: Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.

V Liptovskom Mikuláši, dňa 16. novembra 2016

Mgr. Silvia Lesňáková
samosudkyňa